

[Socialministeren.]

hvilere som nævnt på et skøn, men der vil i forbindelse med udarbejdelsen af de nævnte planer blive foretaget en nøjere undersøgelse af behovet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Reedtz-Thott* til handelsministeren:

„Vil handelsministeren tage initiativet til, at der kommer en forhandling mellem alle interesserede parter med det formål at gøre det muligt for turister at købe varer uden for butikernes gældende lukketider?“

Reedtz-Thott: De moderne trafikmidler og den almindeligt øgede velstand har i de senere år givet et vældigt opsving i rejselivet. Ikke alene tager vi danske gerne alene eller „med Olsen“ til Portugal eller et andet spændende eller smukt sted uden for Danmarks grænser. Også udenlandske turister kommer i stigende omfang til Danmark — en udvikling, vi selv har bidraget til på forskellig måde, bl. a. dergennem at statskassen yder bidrag til turistservice og turistpropaganda både i og navnlig uden for Danmarks grænser.

Turisterne er blevet en betydelig indtægtskilde for vort land. De lægger årlig mellem 500 og 600 mill. kr. i fremmed valuta her i Danmark, et tal, der betydeligt overstiger det beløb, vi danske selv bruger i udlandet. Der er altså tale om en nettovalutaindtægt, som oven i købet er ekstra netto, fordi de varer, som hjembringer denne valuta, er næsten 100 pct. danske. Jeg tænker her på mad og drikke, hotelrum samt gaver og brugsgenstande, som turisterne bruger deres penge til. Pengene erlægges kontant og på stedet. Der er ingen transportudgifter. En virkelig nettoindtægt.

Desuden er Danmark blevet et centrum for international trafik. Udbygningen af SAS og lufthavnen i Kastrup, som nu følges af opførelsen af det store SAS-hotel ved Hovedbanegården, har medført, at en mængde mennesker kommer på gennemrejse til Danmark, folk, som tidligere passerede de store europæiske hovedstæder eller

andre indfaldsbyer i Frankrig, England og Italien.

Turismen og rejselivet har ikke alene økonomisk betydning. I de kredse, der arbejder med og for dansk turisme, lægges der vægt på, at de mennesker, som på den ene eller anden måde kommer til Danmark, får et godt indtryk af vort land og lærer det at kende på en sådan måde, at de hjembringer et godt indtryk af landet, vort folk og vor kultur. Derved kan turismen blive en vigtig faktor i den mellemfolkelige forståelse, og jeg tror, det er berettiget at tale om, at turismen har en vis betydning for Danmarks internationale position.

Disse forhold gør det efter min mening berettiget at rejse et spørgsmål, som stadig bliver mere aktuelt og påtrængende, nemlig spørgsmålet om at give turisterne mulighed for at gøre indkøb i Danmark, også når de kommer hertil på tider, hvor forretningerne normalt er lukket. Jeg tænker her på flere kategorier af rejsende og turister.

For det første er der de internationale trafikanter, der ad luftvejen kommer til København for at blive her enten nogle få timer eller en enkelt dag på gennemrejse. Disse mennesker vil ofte gerne købe en eller anden ting, en brugsgenstand eller en erindring om Danmark, noget, der er typisk for vor verdenskendte kunstindustri eller vor beklædningsindustri, kort sagt alt muligt lige fra en beskeden gengivelse af „Den lille Havfrue“ til en nertzpels til 20 000 kr. Dette kan disse turister ikke eller i hvert fald kun meget vanskeligt og i undtagelsestilfælde gøre, hvis de opholder sig i Danmark mellem kl. 13 om lørdagen og kl. 9 mandag morgen.

En anden gruppe af turister er dem, der kommer på de store internationale fornøjelseskrydstogter med luksudamper til København, f. eks. for at tilbringe weekenden i de omgivelser, som vi selv måske lidt flot kalder „Nordens Paris“. Også disse fristes til at købe mangehånde varer, som er udstillet i butikkerne. Men er det lørdag eller søndag, forhindrer de gældende lukke-regler, at vore gæster på dette område får tilfredsstillende deres tilbøjeligheder.

Endelig er der en tredje kategori af